

Ei A

avaavasi meille yhteiskunnassa ja ihmiskunnan memoreille ja taloria
salaisuuksia. Ohjelmassa on pitäjien, kirkkojen, kotitalous-
opitöjensä ja kirkon toimintaa. Näiden avulla on
(työtään pitäjien) yhteiskunnallista kansalaista
naisakatemia

SUOMALAISET NAISTEN PÄIVÄT

19 16/III 27

TERVEHDYSRUNO

*Eturinnan etevät naiset,
aatesiskot armahaiset!*

*Näissä juhlissa jaloissa,
pitoloissa piikasien,
kaunokaisten kekereissä
päivät pitkät pääsytysten
sielua on syötettynä
sanoilla sataluville,
aivot aivan ahtamalla
täytettynä tarinoilla.*

*Ilon ollen ylimmillään
voittoloista vaivannään,
monen polven ponnisteista
muu on muistista kaonnut.*

*Ruumis raukka riemuitessa
uponnut on unhotuksiin. —
Siellä ei se viikkoo viikhy,
sekin vaatii vuoroansa.*

*Siks on tapa aina ollut
inehmoilla ijankaiken:
päättäjäsiks pitoloien,
ilohuhlain ammoitenkin
pieni pistä palanen,
säröintä sanan sivulla,
suolastusta suomalohon.*

*Niinpä nyt ehtoisä emäntä
vierahia viimeiseksi
pyytelevi pöyän päähän,
sanovi sanalla tällä,
leppeästi lausahtavi:
»Terve tänne tultuanne,
terve kerran käytyänne
tähän tummahan tupahan,
pitöpöyän penkkilöille!
Terve Savon sorjat immet,
terve Hämeen hyvät naiset,
Turun puolen tuttavamme,
Satakunnan somat rouvat,
Karjalankin kaunottaret
sekä Kainuun kainot neiot,
Oulun läänin oivat tytöt,
Uuenmaankin uljaat vaimot!
Terve, terve kaikki naiset,
toimekkahat työntekijät,
terve taitavat toverit,
terve sulo suomettare!»*

O. I.

PÖYTÄLAULU.

(Sävel: „Honkaen keskellä . . .“)

Suuri on koolla nyt juhliiva joukko
vapaita tyttäriä vapaan maan.
Ennenpä »mitinkin» uskalsi houkko
emansipeerattu tulla vaan.
Hoi laari laari laa:,:
uurtajat uran nyt kunnian saa!

Rohkeista rohkein ol' Lucina Hagman,
poikkeuslakeja kun puski päin,
miestenkin mielestä oikea »lagman»,
milloin ei iskenyt heihin näin!
Hoi laari, laari laa:,:
uurtajat uran nyt kunnian saa!

Hallitsi N. Y:ssä voimalla sanain
»Kaiserin Elisabeth» Lounasmaa.
Tiila hän oivalsi hellästi manain
valionaisia kasvattaa.
Hoi laari, laari laa:,:
uurtajat uran nyt kunnian saa!

Sydän on naisella, mutta myös aivot
osoitti Irenemme laakerein.
Vaan ett' on kattilat heillä kuin kaivot,
Sjöström sen selvitti todistein.
Hoi laari, laari laa:,:
uurtajat uran nyt kunnian saa!

Miljoonat hukkuvat kattilanokeen
näki myös surumielin Ii Yy—Koo,
heinissä keittäen säästämiskokeen,
näytti hän — enää ei yksin oo!
Hoi laari, laari laa:,:
uurtajat uran nyt kunnian saa!

Tuhansin toimin on raivattu meille
kansalaisvapauteen ylväs tie.
Kiitokset rakkaimmat kaikille heille
riemuitten laulumme raikas vie!
Hoi laari laari laa:,:
Uurtajat uran nyt kunnian saa!

H. V.

(Sävel: Arvon mekin ansaitsemme)

Kelpaa tässä lauluin laulaa
Suomen naisten kunniaa:
ees tai taa jos käännät kaulaa,
toimen naiset vastaas saa.
Itselleskin, sisko, salaa
laulaa voit, jos sydän halua!
La la la j. n. e.

Kaikkein kokousten tuttu
ex professo puhemies
Ilmi Hallsten: silloin juttu
suoraa linjaa luistaa ties!
Vielä sihteeri jos Helle,
etpä silloin haihatelle!

Maikki Friberg = Naisten Ääni,
juhlain räiskyraaketti!
koko Suomi häll' on lääni,
joka kyläss' agentti,
Eurooppa niin tuttu ikään —
liekö muuten vieras mikään!

Hainarille maailman portit
tuttu valtamerten tie,
suuren liiton kaikki kortit
hälle pläkkiselvät lie.
Kunniaa hän äsken niitti:
työnsä tekijänsä kiitti.

Ester Ståhlberg kulkee maita
aamun henki sielussaan,
elää suurta sunnuntaita —
ympärillään arki vaan.
Rütavuoren sydän rehti
kodittomain apuun ehti.

Tohtori Tekla poliitikko,
jota järjen kiehtoo tie!
Eipä riitä joka Mikko
Hultinille, totta vie!
Itse »Pekka Vinhu» kehuu,
että Tekla se on jehu!

Nuppi myöskin Hannulalla
niinkuin partaveitsi lie,
matka suurten tähtien alla
ministerituoliin vie!
Sinne Cannelinkin soutaa,
kunhan kiireiltänsä joutaa!

Kaksi rakkautta aina
Oinolall' on rinnassaan,
eikä häntä surut paina,

elää yhä nuoruuttaan!
Raittius on yksi lempi,
isänmaa se kaunoisempi.

Kotitalouteen hukkuu
Gebhard kohta kokonaan,
suree, että monet nukkuu,
vaikk' on kyseess' etu maan.
Harmajakin saarnaa, hosuu
kaipa siemen maahan osuu!

Karjalasta kantaa maine,
ett' on kaunis Martan työ,
päällikkö on siellä Laine —
laudalta et häntä lyö!
Kauranen on Viipurissa
kaikkialla ohjaksissa.

Turkanheimo pohjan puolta
terve! Tervetullut luo!
Heiko Limingasta tuolta,
Tuori myöskin, kätes suo!
Laaja siell' on ilmain pieli,
rehti työ ja rehti mieli.

Heipparallaa, Karjalainen,
anna kieles' luistaa nyt,
näytä, ett' on savolainen
liukkahimmaks' syntynyt!
Kenen voisit kilpaan kiistää?
Tulkkimme! Hän voiton riistää!

Niinkuin Dieselmoottorista
voimaa riittää yhtenäin,
Somersalon aatoksista,
uudet sysää entistään.
Ruotzi tärkeänä jatkaa
Teklan luomaa loistomatkaa.

Missä tupsut, liput liehuu,
siellä kohtaat Ivalon,
missä juhlapata kiehuu,
siellä hällä puuhat on,
sormet loihtii kauneutta,
silmit loistaa vilkkautta!

Nosta pääsi, Rautiainen!
salat julki huudan näin:
sysäyksen sinä vainen
annoit naisten päiviin päin.
Naisten liitto tuumaas' pohti,
ehdotuksen tehdä tohti.

Arvon mekin ansaitsemme,
mekin, joit' ei mainita,
loukkaantua viitsi emme —
olkoon hampaan kolossa!
Meissäpä se voima jyllää,
pintaa vaikka toiset myllää!

H. V.